

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,*
- *оптужени Пана Булат,*
- *његов бранилац, адвокат Предраг Марић,*
- *оптужени Раде Вранешевић,*
- *његов бранилац, адвокат Звонко Радовановић и*
- *сведок Раде Малобабић.*

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9 часова и 45 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК РАДЕ МАЛОБАБИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Малобабићу.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци, да ли су ови које сте дали у Жупанијском суду у Сиску, од оца Николе, 1964. годиште, по занимању шумарски техничар, Славско Поље бр.151?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте, у реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима Панетом Булатом и Радетом Вранешевић нисте у сроству, нисте у завади?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Са личним подацима као на записку Жупанијског суда у Сиску од 19.02.2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Дужност Вам је истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико бисте себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, прочитаћете тај текст заклетве на пулту испред Вас. Изволите.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се кривични поступак против оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а у вези догађаја у месту Бански Ковачевац марта 1992. године када је убијено шест цивила хрватске националности. Пошто сте Ви два пута давали исказ, први пут пред Жупанијским судом у Карловцу 14. новембра 2000. године у Хрватској и други пут у Сиску, у Жупанијском суду у Сиску 19.02.2008. године. Из ових исказа произилази да имате сазнања у вези ових дешавања, па изволите испричајте суду, све што Вам је познато у вези тога.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Те ноћи када смо, када се то догодило, били смо у Банском Ковачевцу тамо у једној кући где је била војска, где се држао положај и људи су улазили, излазили и тако, овај. Не знам које је то било доба ноћи, али негде око поноћи, овај, чула се овај рафална паљба, затим, појединачна након извесног времена, овај. Неко од војске је ушао унутра у подрум те куће где смо ми били и каже «готово је, ти људи», вели, «побијени су»: Ништа ми нисмо знали од тога, ми смо изашли ван, ја и Ђуро Чеко и кренули смо иза куће према, према главној цести. Од куће па до једно десет, више, једно двадесетак метара, тридесет, отприлике, овај, туда смо пролазили, овај, застали смо. Господин Пане је препознао нас двојицу вероватно и питао је: «Раде,

јеси то ти?», рекох, «Да». Он је стајао ту на дворишту томе, да ли, овај, «Дај дођи»; вели, «да ми помогнеш да их бацимо у бунар»: Вероватно, мислио је на те лешеве. Ја сам рекао: «Ја то не могу». Он је питао Чеку: «Ђуро, да ли ти можеш», Ђуро је рекао да не може ни он. И ми смо одатле продужили према главној цести и одатле смо на главној цести нас је дочекао овај возач са аутом и отишли смо у базу где смо били у Ласињи. То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све? Детаљније сте причали у Карловцу.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, то би било колико се ја сећам. После тога након тога догађаја, једно сат и по, можда и два, овај, ми смо били тамо у Ласињи у школи стационирани. Дошао је господин Пане и Раде Вранешевић, ушли су у собу, питали су, да ли ми спавамо, рекао сам «не спавамо»: И тако, овај, «немојте да се чује да коме причате да се то догодило у Банском Ковачевцу»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви били инжењерија нека?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, пионирски вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При Другом батаљону?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданта Драгана Паића?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте смештени у Ласињи у школи.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: У школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, те ноћи, да ли сте били у одељењу Ђуре Кривокуће?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом сте Ви присутни у Банском Ковачевцу те ноћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Били смо ми, ми смо дошли пре, негде поподне, имали смо да осматрамо терен ради запречавања простора противпешадијским минама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом сте дошли вас двојица, Ви и Ђуро Чеко?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Дошли смо са чини ми се, са возилом, ја мислим да је био «Стојадин»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте вас двојица возили, један од вас двојице или сте имали неког возача?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не, возио нас је Драган, ја мислим да се он Драган зове, «Гусар» га зову, сада како се презива, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можда тај човек зове Гледић Милутин, звани «Гусар»?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: «Гусар» да, али сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате име?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви, то је, кажете, било негде око поноћи. Шта сте Ви радили у кући Ђуре Кривокуће, да ли сте остали ту да преноћите?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, остали смо ту да преноћимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули те пуцње, кажете, налазите се у кући тој?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у Карловцу сте рекли да сте чули два дужа рафала и седам, осам појединачних пуцња?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте обојица изашли?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, изашли смо обојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви и Ђуро Чеко?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пришли том месту, са које удаљености Ви посматрате ту ситуацију када сте дошли до тог места, колико сте били удаљени конкретно од тог места где су лежали цивили?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, једно петнаестак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петнаестак?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се налази ту неки бунар?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Налази се бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете, Пане Булат је био ту?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао од оружја код себе, да ли сте видели?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, није, у рукама није имао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко ту присутан сем њега?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, видели смо овога Раду Вранешевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били само њих двојица?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Колико се ја сећам, само њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у суду у Карловцу, у овом исказу од 14. новембра 2000. године, Ви сте рекли да су обојица имали аутоматске пушке?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: За Раду Вранешевића мислим да је он имао, а сада за Пану Булата нисам сигуран, ја мислим да није Пане Булат имао пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После сте такође на том записнику Жупанијског суда у Карловцу помињали ову ситуацију, што кажете, у Ласињу сте се вратили. Такође сте помињали да су дошли обојица – Раде и Пане Булат и да су обојица имали аутоматске пушке?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, не могу тврдити, овај, за Пану Булата, а за Раду знам да је имао пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматску?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте га видели, ту код тог бунара и код тих цивила са аутоматском пушком у рукама?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да. Он је био мало даље од, није био баш ту директ, него је био мало даље од њих, код неке, не знам, то је нека била надстрешница, шта ја знам, као дворишна зграда, нешто слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико од тих цивила?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, колико, десетак можда метара, пет, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта Ви видите у том тренутку, шта њих двојица раде?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, Пане је стајао, стајао је крај цивила, овај, држао је у рукама неке папире. Сада шта је било, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај Раде Вранешевић имао те неке папире у рукама?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Нисам видео за Раду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред судом у Карловцу сте помињали да су обојица у рукама премештали неке папире.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Добро, за Раду, за Пану знам да је, а за Раду нисам видео, не могу тврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта у том тренутку, ко се Вама обраћа од њих?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да је Пане Булат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта тражи од Вас?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, траже да дођемо да бацимо лешеве у бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто рекао Раде Вранешевић?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу се сетити сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту лешева било наслагано?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Пет, шест, седам, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви њему одговорили?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да ја то не могу урадити, да ја не могу, овај, да бацим лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко ту после, да ли сте били присутни, да ли је неко ту убацивао те лешеве?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се Ви ту задржавате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, можда минут, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се нешто враћали у кућу да зовете некога телефоном?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте у суду у Карловцу да сте отишли у кућу тамо где је тај Ђуро Кривокућа био смештен и да сте звали телефоном команданта батаљона Драгана Паића и да сте га питали, ко је ово наредио, о чему се овде ради и да је?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да, звали смо, звао сам ја, али, да, то је било пре, пре него што смо ми кренули овај из куће, из подрума. То је било пре овај, када је престало пуцање, онда смо их звали и овај Паић се јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вама Паић каже, када Ви кажете «овде побише људе»?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, рекох, да ли је то неко наредио или шта је то, он каже, «није то твоја брига»: Ви се вратите у базу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, у суду у Карловцу сте рекли, значи када су се чули ти пуцњи, Ви сте у кући, да је утрчао у кућу Ђуро Кривокућа и рекао «готово је, побише их»?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, не могу сада тврдити да је баш Ђуро рекао, али неко од војске јесте рекао, када је ушао у подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај неко био, значи, ван куће?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, вероватно је био ван куће, када је ушао унутра, није био унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у том моменту када Ви излазите не видите никог више сем њих двојице?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, после колико минута Ви излазите из тог, после тих пуцњева? Након ког времена сте Ви изашли из куће?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, након можда пет до десет минута, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава, да ли је тражио неко од Вас да минирате тај бунар?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Е не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, та ситуација, кажете Ви одмах после тога одлазите одатле?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли тамо у Ласињу, да ли сте ишли код команданта Паића да разговарате у вези овога са њим?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суду у Карловцу сте причали да сте ишли код команданта Паића и да сте му поново и лично рекли, значи оно је било телефоном.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, да сте му поново и лично рекли да, испричали ову ситуацију побивени цивили и опет Вам је рекао да то није Ваша брига?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу тврдити, баш али, вероватно, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово када сте се вратили Ви и Ђуро Чеко у собу Вашу, у Ласињи, испричајте ми то, да ли је дошао оптужени Пане Булат и шта Вам је тачно рекао, да ли је био тада Раде Вранешевић са њим?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Био је Раде Вранешевић са Паном Булатом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, и рекли су нам да «немој никоме да причамо о томе догађају шта се догодило»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то и Раде Вранешевић рекао?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је Пане и командант Паић након неког времена тражио од Вас да се тај бунар минира. То сте рекли у суду у Карловцу, дан или два иза тог догађаја.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Чини ми се да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било после тога?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, после тога је бунар миниран и затрпан је, али после сам чуо да су лешеви извађени ван из тога бунара и да су негде закопани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је минирао тај бунар?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви учествовали у томе, Ви и Ђуро Чеко?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, ја нисам учествовао, за другога не могу рећи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, од када знате Ви овог Радета Вранешевића? Да ли сте га у то време знали?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, нисам га баш познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте у Карловцу причали да је он за Вас био непознат.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек, али сте у то време тада, али сте после чули да се он зове Раде Вранешевић, да му супруга је радила као куварица у «Абес» хотелу, да је он радио у Загребу и тако даље и тако даље.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, то сам, после сам ја чуо, овај, сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте учили како је ко од њих био обучен, да ли су имали неке униформе, да ли су били у цивилу?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Пане је био, имао је униформу неку онако СМБ сиве боје, сивомаслинасте боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је имао Раде Вранешевић?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Е сада да ли је Раде имао маскирну, чини ми се као да је била маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суду у Карловцу сте причали да је Раде био у цивилу, а после у Сиску сте причали маскирну и данас причате маскирну? Да ли сте Ви сигурни шта је имао од одеће на себи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу сада потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези ових аутоматских пушака, с обзиром да сте у суду у Карловцу причали, обојица су имали аутоматске пушке, значи у том моменту када Ви долазите, па сте онда причали да када тамо у собу долазе код Вас, обојица су имали аутоматске пушке и видели сте да Пане Булат има неки «шкорпион» пиштољ. После тога у Сиску када сте саслушавани, Ви помињете да је Раде Вранешевић имао аутоматску пушку, а да је Пане Булат имао пиштољ, па ми реците, у вези тога, с обзиром да су то различите неке изјаве, данас причате исто оно што сте причали у Сиску, да је Пане имао, да сте само видели код Радета аутоматску пушку. Реците, шта је од тога тачно, имајући у виду да сте у Карловцу тврдили да су обојица имали аутоматске пушке.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не могу за Пану Булата, не могу тврдити да је имао пушку уз себе, за пиштољ знам да је имао «шкорпион» пиштољ, а Раде је имао пушку уз себе, Вранешевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматску?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту када Ви наилазите, како је он држао ту аутоматску пушку, у рукама, на рамену?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: У рукама, у рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте давали изјаву у Сиску, Ви сте помињали да су и један и други оптужени неки Ваши надређени безбедњаци, па Вас ја питам, зашто сте помињали за Радета Вранешевића да је и он безбедњак?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам да је Раде баш био безбедњак, али можда зато што је био са Паном, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он иначе, Раде Вранешевић у својој одбрани, када сам му ја предочавала ово што Ви причате, да сте тамо га помињали у Карловцу као неког, да сте причали да је непознат човек за кога сте касније сазнали, он каже да он за Вас није непознат, да се Ви знате, Вргин Мост је мало место, да сте Ви тамо негде разносили, скупљали млеко, да сте се виђали, да се знате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта сте Ви после, кажете, били сте ту присутни, шта сте Ви после чули, да ли сте чули од некога да се нешто прича у вези тог догађаја, ко је пуцао, шта је ту било?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Шта, нисам чуо ништа. После сам чуо да су наводно лешеви извађени вани и да су негде одвежени са камионом, да су закопани. Сада где, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте у својој изјави коју сте дали у суду у Карловцу рекли «касније сам чуо из разговора међу војском овом, о догађају се доста причало, да је пуцао управо Булат Пане, те да су побијени људи бачени у бунар».

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, војска је причала тако, сада, шта је ту, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате са ким сте то, која војска је причала?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ма, не, не могу, војска прича међу собом, не могу потврдити то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, шта је било са тим телима, са тим лешевима, шта се десило, кажете, чули сте бачени су у бунар, вађени из бунара. Да ли сте чули, где завршише ти лешеви?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, нисам чуо, углавном да су негде одвежени и закопани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За локацију нисте чули?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је оптужени Раде Вранешевић износио своју одбрану овде 03. септембра 2008. године, он је у својој одбрани причао да у време када су се чули, када се то дешава, галама нека у том суседном неком дворишту, да је он био са Вама и Ђуром Чеком, да сте ту пушили, разговарали сте, стајали пола сата напољу и да сте заједно пошли у правцу где се чула та галама и да сте заједно стајали иза ћошка неке куће и посматрали ово, да Пане Булат пуца, да је још неко непознато лице, неки војник пуца, да Пане Булат оверава «шкорпионом» једног човека у главу, да сте то ви заједно гледали, посматрали, он био са Вама и Ђуром Чеком?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође је тврдио Раде Вранешевић у својој одбрани да војници бацају лешеве у бунар, да је ту било неких пет, шест војника, да је Пане Булат тражио да се то минира, а да сте Ви минирали бунар, Ви и Ђуро Чеко тада у том моменту?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак тврди да сте ви ту заједно стајали, вас тројица, он, Ђуро Чеко и Ви и да сте, управо да је Вама рекао «побише ове бабе, овај народ»:

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Пане Булат износио одбрану 02. септембра 2008. године овде, он је помињао да је ушао у то одељење Ђуре Кривокуће, да сте Ви и Ђуро Чеко лежали на неким ту даскама, да се он ту нешто са Вама расправљао, да Ви треба да идете на стражу, а не само да радите те неке послове по ВЕС-у и да је у том тренутку рекао да се очекује неки напад и да се припреме цивили ради евакуације. Да ли је то тачно?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, то не могу потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште он улазио, да ли сте га видели пре овог пуцања и свега да је ту улазио у то одељење Ђуре Кривокуће пре самог тог дешавања, пуцања тога, да ли Ви њега видите да он ту улази?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу, не могу да се сетим, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште имали обавезу да ту стражарите негде те ноћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сам ја оптуженом Панету Булату предочила оно што Ви у исказу сте тврдили, значи, у Карловцу овде и у Сиску и питала га, зашто тај човек тако тврди, да ли сте Ви у неком сукобу, о чему се ту ради, а он каже: «Па, ми смо у сукобу, ето», Ви и он сте у сукобу, «ја сам терао, грдио их што не иду на стражу, да ћу рећи команданту, да им се одузме оружје» и тако даље и тако даље. Да ли је то тачно?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја колико се сећам да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он чак тврди да, ето, у неком је сукобу са Вама зато што помиње да то, повезује Вас са неким крађама у некој Шумарији, па моторна пила, Ви имате неке везе, па сте зато у сукобу и зато ово причате што причате.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, то нема никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, те ноћи када се то десило, та пуцњава, Ви кажете, он, Пане пребира неке папире по рукама. Да ли је имао неки новац тада у рукама? Помињали сте тада у суду у Карловцу неке папире и неки новац, нешто.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Били су неки папири, сада јесу ли то лични документи или шта је, не могу потврдити, да ли су новци или нису новци, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте у Карловцу да је било неких шест до седам лешева, у Сиску сте рекли седам до осам лешева, да ли видесте Ви ту, да ли има неки мушки леш или женских лешева, да ли сте видели колико има мушкараца а колико жена?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То не могу рећи колико има мушких, колико женских, углавном лешеви су били, сада колико је мушких и женских не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали, били на том подручју, знали да ту има хрватских цивила, да?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ово први долазак у Бански Ковачевац тада или сте долазили?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да је први долазак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли сте те ноћи Ви нешто минирали у Банском Ковачевцу?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесмо, две куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су неки сведоци помињали да се чула нека експлозија. Да ли сте то минирали две куће тамо нешто даље од одељења Саве Малобабића?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сачекали да експлозија одради па отишли, шта се ту десило?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Сачекали смо, па смо онда отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када Ви минирате те куће, да ли после овог пуцања и овог догађаја?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта се ту дешава, да ли се ту води неки разговор, побијени људи, кога сте ту још Ви видели од ових, да ли је био тај Сава Малобабић, да ли излазе људи да виде шта, каква је то пуцњава, шта? Мислим, није уобичајена ситуација.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, људи су тамо, Сава Малобабић је био тамо даље мало, овај, од тога, али то је на овом, где су они долазили овамо или нису, не знам, не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, где се налази овај Ваш возач, овај «Гусар» када се све то дешава, када су се чули ти пуцњи, када Ви ту тамо излазите?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, где се налазе људи који иначе стражаре испред тих оделења? Стражу су имали оделење Ђуре Кривокуће и оделење Саве Малобабић. Добро, ови су даље тамо.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Они су даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови стражари, оделење Ђуре Кривокуће, где се они налазе? Да ли Ви њих видите уопште те ноћи, те стражаре?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Када смо пролазили из подрума, када смо ишли ван, онда смо једнога смо срели, сада ко је тај био, ја не могу да се сетим, крај куће је био, близу куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу куће у којој је смештено Ђурино оделење?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када то када сте пролазили из подрума?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Када смо из подрума ишли ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте излазили после оних пуцњева?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тај стражар Вама нешто каже, да ли је нешто он рекао?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један од тих стражара је, да ли је неки Ваш рођак, Миле Малобабић, Раде Малобабић?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Обадва су рођака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били на стражи? Па, кажете, један је пролазио ту.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, сада ко је био, не знам, не могу потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли до тог места ту када видите Панета Булата и када видите Радета Вранешевића, кажете, Раде је имао аутоматску пушку у рукама.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Пане има нешто од оружја у рукама?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте му видели за појасом неко оружје? Помињали сте овамо да је имао неки пиштољ, када сте у Сиску давали изјаву – «Булат Пане је обучен у СМБ униформу са пиштољем у футроли за појасом».

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Углавном, у рукама није имао оружје, е сада, где је, вероватно је имао футролу за појасом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, то када кажете, Ви сте у кући Ђуре Кривокуће, колико је та кућа удаљена од тог места и од тог бунара?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, једно тридесет до четрдесет метара, отприлике

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете чули сте два дужа рафала, да ли то значи да из два оружја се чуло пуцање?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Вероватно из једног оружја, али рафална паљба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после сте чули више тих појединачних?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Појединачних, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, из једног оружја рафална паљба, а кажете, чули сте два дужа рафала. Шта то подразумева, из једног оружја два дужа рафала?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, да, из једног оружја два дужа рафала, да је пуцано вероватно из пушке, рафалном паљбом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи, прво био један рафал се чуо, па други рафал?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми то када Пане Булат и Раде Вранешевић улазе код Вас у собу у Ласињи, да ли је то била нека претња његова да Ви не причате ништа, да се то не чује? Како сте Ви то схватили?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, схватили смо да не смемо причати никоме ништа о томе догађају, вероватно као претња, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тај Раде Вранешевић?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се укључује он у неки разговор са Вама, било тамо на лицу места код тог бунара, било где, да ли он нешто прича, да ли неки разговор се води?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, по чијем наређењу Ви минирате те куће у Ковачевцу?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То је наредио овај командант батаљона, Драган Паић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели, кажете, Ви сте дошли неком «Заставом 101» и тако са тим «Гусаром» возачем, да ли сте видели још неко возило тамо да је паркирано? Да ли сте видели, којим возилом су ова двојица дошли или да ли сте видели још неко возило?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Био је неки «тамић», нешто цигласте боје неке, црвенкасте боје са каросеријом. Тај је стајао горе вишље тога, на, близу главне цесте, излаза на главну цесту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када кажете «тамић»; у истрази, у Карловцу сте помињали да је био неки комби. Да ли на то мислите?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то боја била, кажете, црвенкаста боја. Да ли је то била наранџаста, жута, каква?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Нешто наранџасте боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли су таква возила имали ови «Цестоградња» или «Електра»?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да је «Цестоградња» имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда да је ту био и неки возач или накнадно дошао, тако нешто?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте, чини ми се да је био возач, Ђоко Самарџија ја мислим да се он зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви видите тог Ђоку Самарџију?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Када смо излазили на главну цесту одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: После овога, после овога, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После и минирања и свега?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте излазили на цесту?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имају неких питања чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви сте данас нешто слабо сећате. Да ли је Ваше сећање било боље 2000. године или данас? Шта можете да кажете, то што сте давали до сада два исказа, ово је трећи, пред судом.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли Вам је боља меморија била тада или данас?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, вероватно је била онда боља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Онда је била боља, ово што Вам председник већа предочава?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви чули уопште да је била нека евакуација неких људи ту, цивила, ако не у Банском Ковачевцу, пре тога, да ли сте чули за такву неку појаву да се догодила?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да се из безбедносних разлога или?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам, не, нисам чуо ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ништа нисте чули?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И још само једно питање. Након овога, кажете, није се баш нешто причало, а овде сте рекли да се доста причало. Ми смо јуче чули једног сведока који каже да се распитивао, па да је чуо да је ту био Раде Вранешевић. Да ли сте Ви неке причали то, та сазнања која имате о његовим неким личним подацима, где му ради жена, где он ради и тако даље? Да ли сте са неким после причали о томе шта сте видели?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, колико се сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: После догађаја?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Колико се сећам да нисам причао, једино ја и Чеко смо овако између себе причали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А другим војницима или нешто?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не сећате се, добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може непосредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате или боље речено, да ли сте имали надимак «Карабин»?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, то је особа друга.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком сте Ви одељењу у саставу тог батаљона били?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ми смо били засебно, овај, ми смо као водили се као пионирски вод, али свега је било онда смо били нас двојица само, ја и Ђуро Чеко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само сте ви били ти минери?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На конкретне задатке када сте ишли, ко Вам даје конкретан задатак да минирате одређена места, објекте, локације, да

ли Ви то бирате сами или добијате тачно одређени задатак шта да минирате на ком подручју?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Тачно одређен задатак од команданта батаљона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пре ових догађања, пре тог догађаја, тог дана, добили тачно одређени задатак да у Банском Ковачевцу минирате одређене објекте или одређене локације?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које објекте и које локације и из којих разлога?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Добили смо задатак да две куће те у Банском Ковачевцу да минирамо, ради неких артиљеријских, немам појма како се то зове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте знали, да ли сте знали сврху задатка минирања тих кућа?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када смо већ код тог минирања, рекли сте после овога сте минирали. Ја нисам добро разумео или можда Ви већ нисте ни рекли, када је то после било, временску одредницу када после овог несретног догађаја сте Ви минирали те две куће, ту ноћ, следећег дана, наредних дана, када је то било после?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Колико се сећам, те ноћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико временски након овог догађаја?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Десет, петнаест минута, двадесет, отприлике,

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам добро разумео, Ви сте видели ово што сте описали шта се догађало.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сте отишли да минирате те куће, па онда отишли у Ласињу и вратили се у?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме сте се вратили?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Вратили смо се са «Стојадином»:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте минер и возите та минско-експлозивна средства, како се већ зову, којим превозним средством Ви возите те mine, та минско-експлозивна средства? Да ли користите камионе, луксузна кола ова, путничке аутомобиле, са којим превозним средствима возите то што је само по себи, лаички говорено, ипак опасно?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да смо ми то возили са луксузним аутом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињам, заиста нисам чуо.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Луксузним аутом, особним аутом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са тим са којим сте дошли, са којим сте се и вратили?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико, да ли може да стане довољно минско-експлозивних средстава у путнички аутомобил, а да тим средствима минирате две куће?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, чули сте рафалну паљбу, дужу рафалну паљбу па поново дужу рафалну паљбу. Ви сте војник, имате искуство, кажете да је то аутоматска пушка. Колики је временски размак био између прве рафалне паљбе и друге рафалне паљбе? Знам да је то тешко одредиво, али.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То је кратак размак, кратак размак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из које Ви околности закључујете да је то пуцано из једне пушке?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То не могу закључити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, рекли сте, зато Вас и питам, како сте закључили да је пуцано из једне пушке, две рафалне паљбе из једне пушке? Не видите него чујете.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, чујем, не могу видети када сам у подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је могло бити пуцано из друге пушке?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Може бити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли разликујете паљбу из пиштоља, конкретно «шкорпиона» од паљбе из аутоматског оружја по звуку?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, по звуку се може разликовати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви разликујете?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Требао бих разликовати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, након неког времена сте чули појединачну паљбу, да ли је тако?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете рећи, када већ кажете да разликујете, да ли је та појединачна паљба била из аутоматског оружја или из неког, неке врсте пиштоља?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да је била из неке врсте пиштоља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте отишли са лица места, када сте се вратили поново у то одељење, колико су удаљене те две куће које сте минирали од места догађаја?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Стопедесет до двеста метара, отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте при одласку чули иза себе или у том тренутку, некакву експлозију која би долазила негде отприлике са локације где се то догодило?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да изузев вас инжињераца, је још неко од војске могао имати и користити минско-експлозивна средства?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, вероватно је неко могао још да користи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи то вероватно и ко то вероватно?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су била та експлозивна средства, у Ласињи или на некој другој локацији?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја мислим у Ласињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао кључеве од тог простора, претпостављам да није свима доступно? Да ли сте Ви имали кључеве?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како када, од кога узимате кључеве када идете тамо?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, има човек који је задужен за складиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, да ли сте овог оптуженог Вранешевића познавали пре те ноћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Виђао сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Виђали сте га?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тога што сте виђали, да ли сте препознали на лицу места ту ноћ?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте то исто лице и након тог догађаја виђали, да ли сте га препознали да је то то лице?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У суду у Карловцу приликом саслушања, знали сте чак неке податке његове породичне, изузев имена и презимена, да му је жена радила као куварица или конобарица у Гвозду, у неком хотелу, да је он негде радио у Загребу. Одакле Вам та сазнања? Да ли сте то касније сазнали или сте знали већ у том тренутку када се то дешавало?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ма, то сам касније сазнао. Па, мало је место то па онда људи се познају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су та минско-експлозивна средства превожена и неким већим превозним средством, неким већим камионом?

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: После овог догађаја, је, после када смо тај простор запречавали са минско-експлозивним средствима, онда смо нормално користили камион.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пре овог догађаја?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Пре ја не знам, ми нисмо превозили, сада, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када би ишли на тај задатак, вас двојица као минери, да ли сте ишли сами или вас је неко возио?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ишли смо сами.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту ноћ када сте се, ако сам добро разумео, дошли сте тога дана, критичног дана са тим возачем?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Гусар», да ли је тако?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када сте се враћали, да ли се вратио он са Вама или сте се вас двојица сами вратили?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: И он се вратио и он вози.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је он био? То је неко доба ноћи када се спава, Ви се враћате, да ли, где је он био када се све то дешавало, када сте вас двојица ту спавали и излазили напоље, где је он био?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Колико се ја сећам, он је био са нама и у подруму и. Је ли излазио вани или није, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га Ви звали да Вас он вози да идете на то место тамо да минирате ту кућеу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био у моменту када Ви и Ђуро Чеко излазите после те пуцњаве и посматрате ово што сте нам и рекли да сте видели, где се налази тај «Гусар», возач? Да ли је и он са вама ту, посматра то или остаје у кући или негде, где се он налази?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, изузев ако може да се изјасни, да ли је Раде Вранешевић у овој судници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овде тај Раде Вранешевић кога Ви знате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да је ово.

Констатује се да оптужени на питање да ли може у судници да покаже тог човека са места догађаја – Радега Вранешевића, показује на оптуженог Радега Вранешевића и каже: «Ја мислим да је ово».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам. А Панета Булата?
Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Панета Булата знам, познајем.

А такође изјављује да познаје Панета Булата и показује на оптуженог Панета Булата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само, пре него што кренете, да ли сте те вечери, те ноћи или после тамо у соби у Ласињи, приметили да је неко од оптужених под утицајем алкохола?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу тврдити, али онда у том делу, учинило ми се да је Пане био под утицајем алкохола, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Раде?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу тврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли сведок може да нам каже, ко се поред њега у подруму те куће где је био смештен, налазио?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Био је Ђуро Чеко, Миле Малобабић, Раде Малобабић, Мирко исто Малобабић, овај Чеко што је био са мном, Ђуро Кривокућа, још је неко био, не знам ко.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли се сећате, да ли можете да се сетите, где су се од свих тих побројаних лица, где се ко налазио, овај, када су се чули ти рафални пуцњеви, да ли можете отшриликe да се сетите, ко је био у просторији, ко је био ван куће?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ђуро је ушао након када су пуцњеви престали, Кривокућа и чини ми се да је Мирко био унутра, Малобабић.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Једно питање да прецизирамо, ко је био на стражи то вече, ајде да кажем, да ли се сећате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Раде ке био Малобабић на стражи, чини ми се и Миле Малобабић.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Сада, Ви сте рекли да је неко ушао у кућу и рекао «готово, људи су побијени». Да ли је то неко од ових људи које сте побројали или неко други?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Чини ми се да је Ђуро Кривокућа био тада, да је рекао да су људи побијени.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Е сада, да ли можете временски да определите, када су се чули пуцњи, отприлике временски, у које доба дана, ноћи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: То је била ноћ.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Отприлике, отприлике временски?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Можда пре поноћи, пола дванаест, петнаест до дванаест, дванаест, дванаест и петнаест, негде отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада, после колико времена тај неко долази и говори «људи су побијени»; од када су се чули пуцњи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Можда две, три до пет минута након пуцњава.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: После колико времена када је то речено или ајде боље речено, питање, да ли сте Ви питали који је, да ли је било ко питао, који људи, речено је, људи су побијени, да ли сте Ви претпоставили који људи или сте питали да ли су то Ваши људи, да ли су то, једноставно, да ли је било ко питао, који људи су побијени или је само то тако прихваћено здраво за готово? То су могли бити и Ваши неки саборци или било ко, мислим чисто, да ли сте питали у том тренутку, ко су ти људи?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, нисам питао.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Ви сте након тога изашли из куће, са ким?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Са Ђуром Чеком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Ђуром Чеком? Где сте се запутили, шта је био разлог Вашег изласка из куће?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Запутили смо се да видимо шта се догађало.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Добро, да ли је то била радозналост, пошто сте чули да су људи побијени, да је готово, да ли сте хтели да видите, ко је убијен или шта је конкретно био разлог да видите шта се догађа? Речено Вам је да су људи побијени.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Шта је био циљ да видите ко су побијени или шта већ, објасните у том смислу?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ишли смо видети ко је побијен, шта се догодило, шта је било, шта се догодило уствари.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Моје следеће питање, на коликој сте удаљености посматрали двориште куће где се то десило, тачније где су ти лешеве се налазили, колико сте били удаљени?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Десет, дванаест метара, отприлике.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли је било осветљено, да ли сте могли да видите, овај, јасно лица људи или тако нешто? Колико је, да ли је био тотални мрак, с обзиром на доба ноћи када се дешавало, какву сте прегледност имали са десет до дванаест метара?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, била је ноћ је била видна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пришли Ви ту? Ја сам Вас разумела да сте пришли и да Вам је Пане рекао да баците лешеве у бунар.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, нисам прилазио близу.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Колико сам разумео, значи Ви сте са те удаљености од десет до дванаест метара и комуницирали и посматрали лешеве, да ли је тако?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: И са те удаљености сте могли да јасно разазнате шта је ко имао обучено, боју униформе, јел тако, значи то сте, имали сте могућност то да приметите са те удаљености?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: И моје последње питање је, тачније, после колико времена су окривљени Булат и Вранешевић како кажете дошли у Ласињу и рекли Вам да ништа не причате о томе?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Отприлике сат и по времена.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли је неко био присутан том разговору?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Био је Ђуро Чеко.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Само вас двојица, нико није био са стране да чује како су вам се обраћали?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја мислим да није.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само, шта Вама каже Пане Булат, он Вам каже да баците лешеве у бунар, Ви одбијате то, да ли он Вама нешто каже тада када сте Ви одбили?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте овде у суду у Карловцу, «одговорио сам да ја то не могу и да нећу учинити, да ја и Чеко у томе не желимо суделовати, на то ми је Булат рекао – «шта ће бити ако ја то наредим?»»: Одговорио сам даље «да ми може наредити што хоће, да ја то нећу учинити, да може једино пуцати у мене». Да ли је био такав разговор, с обзиром да овде у Карловцу, то је било 2000. године, причали сте тако нешто?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Могу потврдити да је рекао да дођемо да бацимо у бунар, да бацимо у бунар лешеве, али да сам ја то одбио и да ја то не могу. Е сада, за ово друго, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Само једно питање. Да ли сте пре него што сте чули пуцње, чули неку галаму, вику, било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте да ту у одељење Ђуре Кривокуће улазе и излазе и тако даље. Да ли сте чули неку галаму ту близу нешто?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, јесте, људи, војска је улазила, излазила, галами се и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули напољу неког на том дворишту, да ли је то удаљено одатле, да ли сте чули неку галаму, да се нешто дешава?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, колега.

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Адвокат Звонко Радовановић. Ја нисам разумео баш најбоље, тужилац је питао сведока везано за минирање ових кућа, па временски период од момента када он среће Панета и Вранешевића у овом дворишту, до момента минирања те куће. Ја сам разумео да је то прошло око десет, двадесет минута. Да ли је он имао неки задатак унапред да минира те куће или како се одлучио да уопште оде и да за кратко време изврши то минирање, чиме је, којим то средствима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели питање? Да ли је ово минирање тих кућа био неки задатак због кога сте Ви ту и дошли и после ког времена Ви минирате те куће од овога? То сте већ одговорили на питање тужиоца, после неких двадесет минута, тако сам ја разумела.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Тако, после петнаест, двадесет минута, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, зашто се Ви тада у том тренутку и у то доба ноћи одлучујете да минирате те куће, ако сте већ у току дана дошли због тог задатка? Шта је био разлог да баш тада се дешава минирање тих кућа?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, не знам, не знам, тако је било наређено да се те две куће минирају тада, е сада, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ја сам Вас разумела да Ви долазите ту код Ђуре Кривокуће и да ту би требало и да преноћите због неких задатака тог минирања, шта ја знам. Шта Вас је сада ту определило да сада то одрадите па да се враћате у Ласињу? Зашто нисте ту преноћили, па

сутрадан то одрадили евентуално или је то неки посао који се ради ноћу, објасните.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, то је посао који требао је тада да се направи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Тај посао минирања те две куће, овај, је требало тада да се направи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћу и тада?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите

Адв. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ништа, ја бих предложио само суочење са Радетом Вранешевићем на околности одбране, да је он био присутан у време извршења овог дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо свакако учинити, него да завршимо са питањима. Оптужени Пане Булат. Господине Малобабићу, овај микрофон приближите мало, тако. Питања преко суда, немојте директно сведоку да се обраћате.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молио бих те Раде да ми одговориш, да ли се сећаш, када сам ушао у просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало да Вас чујемо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Када сам ушао у просторију, где си се налазио ти, да ми опишеш лице места и како сам ушао и где сам био и ко је био мени са леве и десне стране када сам ја био у просторији, у том подруму где сте ви били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам сведока питала, он нема Вас у сећању да сте ушли у просторију, па га Ви сада питајте, да ли сам улазио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли сам улазио, да ли си ме видео ту у просторији код вас у подруму када си лежао, две свеће су, јер светла није било, мрак је био, две свеће су гореле између тебе и Чека Ђуре, лежао си?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да сведочите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мислим да му опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да сведочите. Да ли имате у сећању да је пре ових пуцњева и тога, Пане Булат улазио у просторију, у одељење Ђуре Кривокуће, да ли се сећате или се не сећате или Вас он сада нешто подсећа?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: А; чини ми се да је улазио, е сада, када и са ким.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате да ли је Кривокућа Ђуро ми казао и командир вода, Милан Џакула, да су се жалили на тебе и на Чеку да не прихватате, да нећете да идете на положај, да ли се сећаш тога?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећаш да сам рекао пред њима да ћу код командира и код команданта видети, да те разместе са тога места из разлога што правиш побуну и незадовољство код војске?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећаш да сам рекао да прети напад, да сам добио обавештење из корпуса и да треба бити појачана борбена готовост?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли сећаш када сам излазио ван да сам рекао да треба прикупити преостале цивиле, да је организирано да ће доћи камион, начелник санитета и возач да их превезе на друго безбедније место?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећаш да сам рекао «немојте случајно да ко би шта подузимао, за сат времена доћи ће камион да их превезе на друго место? Цитирао сам и говорио сам. Чини ми се да си ти тада неки коментар дао још на то, као «да ли их још треба чувати», тако нешто си рекао?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не сећам се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не сећаш се?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не сећам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећаш да је Џакула Милан хтео да пође одмах, да сам му рекао «сачекај ме, идемо скупа код командира чете заједно, идемо скупа, имамо још неке ствари да причамо»?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не сећаш се?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту Џакула Милан?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Морао си га видети са моје десне стране, са леве је био Кривокућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви сте причали Вашу одбрану. Да ли имате у сећању, да ли је био Џакула Милан или није био или се не сећате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу потврдити да је био, ни да није био, не сећам се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: После тога, ја сам отишао са лица места. Ти си остао да лежиш на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, како питање гласи?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли си остао после мене да лежиш у тој просторији, ти и Чеко доле, као једини који сте лежали на даскама импровизираном кревету?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не знам, не сећам се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реци ми, Раде, да ли си иједном за време ратних дејстава излазио ван и био на линији одбране, иједном?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, јесам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јеси?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реци ми, када си излазио напоље, ван, из подрума, по ноћи, ко је још морао ићи са тобом ради физиолошких твојих потреба да буде са тобом?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Нико.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имам ја свој коментар, ако могу да дам. Сведок ништа се не сећа, а свакога будућег сведока оптужбе, питајте, није ради страха смео да изађе ван из подрума и ради својих физиолошких потреба, а камоли да буде на положају. И питајте кога хоћете од њих, стварао је проблеме у јединици. А гарантујем главом да метак из своје пушке није испалио. Не знам зашто крије, јер то не иде му ни на штету ни на корист, али ми је јако жао што говори сам против себе. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између оптуженог Панета Булата и сведока Радета Малобабића, на околност:

- да ли је оптужени Пане Булат био на месту извршења дела поред насланих лешева и тражио од сведока Радета Малобабића да помогне да се лешеви баце у бунар.***

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се један према другом. Господине Малобабићу, оптужени Пане Булат је у својој одбрани износио да он уопште није био ту на лицу места, да у том моменту када су ти људи

побијени, да он о томе нема никаквих сазнања, да није био присутан код тог бунара. Ви сте тврдили сада да сте га видели ту, присутан је, гражи од Вас да се лешеви баце у бунар. Суштина радње суочења је да погледате један другог у очи, да Ви њему у очи ово кажете и такође и он Вама да на то одговори. Реците у вези овога што сте нама тврдили да сте га видели ту на месту, да је тражио од Вас да баците у бунар, ту лешеви, реците му то у лице.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Раде, све што сам казао сада, погледај ме у очи, кажи ми сада наглас да сви чују у овој сали, да ли сам ја казао истину или не, размисли, сети се и кажи истину. Није срамота истину казати.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Није срамота рећи истину, али Пане, колико се ја сећам, ти си био тамо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја нисам рекао то, ја сам тебе једино што сам те питао, питао сам те по ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми се везивати, ја када диктирам на шта да се суочите, не диктирам на то, да ли је он смео да иде у WC или није. Чули сте на коју радњу се суочавате – Ваше присуство код бунара и тих лешева у том моменту, човек тврди да јесте били, тражили да лешеве баци у бунар.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ево одмах на Ваша сва питања, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ту сва, само на једно.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли си ме видео код бунара и да сам ја теби наредио да бацаш побијене људе у бунар?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја теби наредио?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И ти си чуо моје речи да сам ја то теби рекао?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И ко је још био присутан уза ме?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Уза те?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Био је Раде.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И уза те, уза те?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Уза ме је био Ђуро Чеко.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ђуро Чеко?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И ко је још био?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Био је Раде Вранешевић.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Раде Вранешевић?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, али није био уза, баш уза тебе, био је мало даље.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мало даље?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И ја сам теби наредио да бацаш те цивиле?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имаш ли ти срама, стида да кажеш нешто и да сам себе лажеш и обмањујеш?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја себе не лажем.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не лажеш?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у вези овога да он и командант Паић да су тражили од Вас да се то минира, то сте причали? Причали сте, данас сте потврдили да су тражили од Вас минирање?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Раде, молим те, реци пред судом, а мене гледај сада, какву си ти иједну наредбу у целој рату добио од мене, иједну, али иједну наредбу коју си добио да идеш извршити од мене?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Од команданта батаљона.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Од команданта батаљона? Ја нисам командант батаљона. Значи, јесам ли ти ја ишта наредио?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јеси, рекао си да дођем да бацимо лешеве у бунар.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја теби сам наредио?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово минирање, да ли је он заједно са Паићем тражио да то минирате?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Тражили су, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте њега у очи.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесам ја тражио да минираш куће у Банском Ковачевцу ту ноћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не куће, бунар.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Бунар, да ли сам ја тражио да минираш бунар ту ноћ?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Немој да лажеш, ма како можеш да лажеш, да сам ја ишта од тебе тражио, па доћи ће ти и командир вода и командир чете, сви ће ти казати овде да лажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у вези ове ситуације да је долазио Вама у собу, гамо са Радетом и говорио да се то не прича, не чује и тако даље.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесам ли ти икада то рекао да не причаш пред војском и пред другима шта се догодило то?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Јесте.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Шта сам рекао?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Рекао си.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али реци, цитирај шта сам рекао, ако се можеш да сетиш.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Могу се сетити. Рекао си, када си ушао у собу, да ли.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Где, у коју собу?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: У Ласињи, у школи.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У Ласињи, да?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да, када сте ушли у собу, «Раде и Чеко, да ли ви спавате?», рекох «не спавамо»:

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Када је то било?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Како мислиш када је било?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Када је било, у ком временском периоду од тога случаја, од тог догађаја?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Сат и по времена, отприлике.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Сат и по времена?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: «Да ли спавате»; рекох «не». «Немојте да се то чује шта се догодило у Банском Ковачевцу»:

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: «Иначе биће, биће доведене неке мере против вас»:

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мени је јако жао, Раде, мени је јако жао Раде, али молим Вас, команданта Паића који ме је дочекао када сам дошао са лица места, који је примио од мене, а да он исти не говори истину, он је био одређен да остане код, у јединици од Јове Малобабића, да говорим тачност, проверите њега, а и истога Самарцију Ђорђа који ме је возио и одвезао ме кући у Вргин Мост, одмах после мог рапортирања команданту, ја сам отишао кући да се окупам, јер месец дана нисам се окупао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо слушали све у одбрани, можете да седнете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Тако да одмах схватите, да служи се неистином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не ради се што мене обмањује, него Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће суд да одреди ко говори истину, а ко не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја Вас молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другооптужени, има питања? Преко суда исто питања.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Питао бих господина Малобабића, да ли се сећа када сам ја са главне цесте изашао из белог «Стојадина» а ишао ми је он у сусрет и Ђуро Чеко, ту дотично вече био је сутон?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не сећам се.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Да ли се сећате момента када сам ја, када се чула паљба и када сам ја дошао код Вас и рекао «ови побише бабе»?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Да ли се сећате, господине Малобабићу, када Вам је господин Булат наредио да узмете минско-експлозивна средства и да заминирате бунар, што сте и урадили, ти и Ђуро Чеко, један од вас двојице је носио некакву минско-експлозивну направу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада Ви да сведочите, питајте човека, да ли је то тако било?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Да ли је то тако било?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Ви сте узели једну минско-експлозивну направу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо слушали у Вашој одбрани, господине Вранешевићу.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Онда господине Малобабићу не говорите истину. Ви сте исти моменат после тога бацили неку мањег интензитета експлозивну направу спустили сте у бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо слушали, господине Вранешевићу у Вашој одбрани. Да ли имате још питања за сведока?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Немам ја ништа више рећи, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између оптуженог Радета Вранешевића и сведока Радета Малобабића на околност:

- *да ли су сведок Малобабић и оптужени Вранешевих заједно стајали и посматрали како оптужени Пане Булат и један непознати војник пуцају у цивиле или је сведок Малобабић Раде са Ђуром Чеком дошао после пуцњаве и затекао оптуженог Радета Вранешевића са аутоматском пушком у рукама поред лешева, као и присутног оптуженог Панета Булата.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, у вези ових околности се суочите. Ви сте тврдили у Вашој одбрани да сте Ви ту заједно посматрали, Ви и Ђуро Чеко и он и оно што сте рекли да сте видели, овај сведок потпуно то негира и каже да уопште није био ту са Вама заједно посматрао, да је он управо касније дошао после пуцњева и видео лешева, Вас са аутоматском пушком, ту је и Пане присутан, мота неке папире по рукама.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Да ли смо, Раде, ми стајали на ћошку куће, недалеко можда петнаестак до двадесет метара од места где се то дешавало, ја, ти и Ђуро Чеко?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Јесмо Раде.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Јесмо. И када сам ја вама рекао, Ви сте отишли, вратили сте се, ја сам Вама рекао «побише ови људе». Ја сам био у СМБ униформи, нисам имао аутоматску пушку, имао сам пиштољ, на десној страни сам имао пиштољ «тетејац», сигурно, сто-посто.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Ви њему, ово што сте данас причали, реците му у лице.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ја и Ђуро када смо наишли иза куће, све је то било готово, када су пуцњеви престали, ти си био, ниси био уз Пане близу, а једно, по моме сећању једно пет, шест, седам, осам метара од Пане и држао си пушку у рукама.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Ниси у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези овога минирања, он то тврди човек да сте Ви минирали то?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не, не, то.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Истину, вероватно ће рећи неко од сведока, од командира оделења, ја мислим неко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на минирање бунара.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Минирање бунара истину, мене ти је касније, можда десетак минута је извршено, бачена бомба, ја сам са

господином Булатом сео у белог «Стојадина» и отишли смо до Банског Ковачевца, за Ласињу, а Ви сте остали тамо. Шта сте Ви после радили, мени није познато. Имали сте камион «дајц» који је возио Гледић «Гусар», звани, у коме су била минско-експлозивна средства, стајало на брегу.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Слушај, Раде, ниси могао ти отићи са «Стојадином» у Ласињу, када сам ја отишао и Ђуро Чеко.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Ја и Пане смо отишли.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: «Стојадином»:

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не може бити, јер не могу четири ићи одмах овај после тога, а ја бунар нисам минирао, јер бунар није ни миниран одмах након тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у вези овога суочите ми се, сведок је тврдио да сте долазили у собу његову, Ви и овај Пане Булат.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је ту било неких претњи да се то не прича.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Никада, то нека каже господин Булат, да ли сам ја са њим долазио у Вашу спаваону. Никада.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: После овог догађаја, да.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Где?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Па, у Ласињи у школи, знаш где смо ми спавали.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Не, никада ја у Вашој соби нисам улазио, знам сам где спавате, али никада нисам долазио са Булатом код Вас у собу.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Немој Раде.

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Сигурно нисам.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ниси у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обојица били?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ако могу још једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, само после тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није питање, него питање ради информације. Помињао је да је могуће, један од оних који су били у тој просторији, у том подруму када су ту ноћ се затекли, да је један на стражи био Миле Малобабић. Ми, могуће потенцијални сведок, немамо податке да је он икада био где саслушан, имамо само податке, име оца и годину рођења. Интересантно је да је исто име оца као и име сведока, па да ли су у евентуално неком роду и да ли сведок зна где би сада могао бити овај Миле Малобабић, син Николе, рођен 1954. године?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Миле је мени сусјед, комшија, како се каже, то ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А име оца?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Никола, отац му је умро пре рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли Ви, где је он сада, да ли у Хрватској или у Србији?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Овде, у Србији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Не могу тачно рећи, али сам чуо да је негде код Пожаревца, неко село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за овог Ђуру Чеко, он је покојни?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ко, Ђуро Чеко? Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Ђуро Чеко је у Канади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Канади?

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Или у Америци, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи недоступан суду.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, господине Булат, имали сте Ви још једно питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Два, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питања да буду, да не буде.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Молио бих председавајућу, да позове командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли питања за овог сведока, а доказне предлоге.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У вези његовог давања исказа, да је тотално нетачан, неискрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код командира чете?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Командир чете Јово Малобабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали смо сведока.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али нисмо у вези њега као човека и његовог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте, да ли имате питање више за овог сведока или немате?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не, не, немам, није казао истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су неки доказни предлози, не можемо сада док је сведок ту да разматрамо доказне предлоге.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли Вас могу да замолим да са братом две речи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Малобабићу, хвала Вам што сте дошли да сведочите, из Републике Хрватске. Довршено Ваше сведочење. Можете да се обратите Служби за сведоке за трошкове.

Сведок РАДЕ МАЛОБАБИЋ: Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ и следећи одређује на дан:

*24. и 25. децембра 2008. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.*

*За 24. децембар се одређује саслушање сведока Чича Станка, а
за 25. децембар сведока Шкаљац Петра и Ђуре Самарџије.*

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА